

Posudek k diplomové práci:

Jevištní pravda a herecká technika s ohledem na žánr

Autor: Petr Šindler

V úvodu musím říct, že si velmi vážím a oceňuji, že se pan Šindler odhodlal završit studium na DAMU obhajobou diplomové práce a státnicemi. Jsem si vědom, že v okamžiku, kdy už je člověk plně integrován v pracovním procesu a osobním životě, ztrácí často smysl, motivaci a následně ochotu školu dokončit.

Za nejpovedenější a pro mě také nejzajímavější část této práce považuji srovnávání, porovnávání, hledání průsečíků či rozdílů mezi zkušenostmi ze sportovní části jeho života a herectvím. Analogie srovnání z vrcholového sportu a herectví je velmi zajímavá a vzájemná provázanost, ač je zdánlivě až nesmyslná, či dokonce protichůdná, má hluboké opodstatnění. Musím říct, že je vlastně štěstí, že mám práci pana Šindlera jako oponent právě já. Je to pochopitelné a logické, protože jsem schopen kontext srovnání vrcholového sportu, v jeho případě se jedná o box a herectví, definitivně dohlédnout.

Je šťastnou náhodou, že jsem měl tu čest jeho práci číst já, protože jsem měl v životě velmi podobné nastavení, ale na rozdíl od svého kolegy jsem sportovní kariéru neukončil ve prospěch herectví, ale dvacet let jsem se zoufale pokoušel provozovat obé. Zatímco on přetavil veškerou energii, kterou si osvojil ze sportovního života do studia herectví a profesního herectví, mně se to nepodařilo.

Z práce je evidentní, že je obohacena již i o reálnou zkušenost s profesionálním divadlem. Ve své práci se dopouští občas jisté neobratnosti, ale je neustále veden upřímnou potřebou a snahou věci správně chápat, identifikovat a porozumět jim.

Také je patrná jeho poctivost v přístupu a autentická potřeba věci správně chápat a pojmenovávat. Reflektuje své zkušenosti a pokouší se na věci nahlížet ze všech stran.

Mám pocit, že někdy dochází k nadužívání termínů - pravda, autenticita, tvořivost, principiální pravda, či autentické nebo pravdivé sdělení a vyjádření obsahu.

Jak ale pravdu skutečně poznat?

Jak ji ztotožnit?

Jaké nástroje k její identifikaci využít?

Někdy mi připadá a tady mám na mysli obecný přístup v takovémto pracem, že se často jedná jen a jen o intelektuální interpretaci, či jen o definici tzv. pravdy. Jsem přesvědčený o tom, že nejpodstatnější na práci v divadle je komplex dovedností a schopností vytvářet vždy znovu a znovu postavu tak, jakoby to bylo vždycky poprvé a dlouhodobě ji neustále kultivovat, prohlubovat a lépe ji rozumět.

Zdá se mi, že je pro mě totiž snazší vytvořit na základě této práce psychologický profil jejího autora, nežli vyjádřit její uměleckou hodnotu. Při uvědomění si rozsahu této práce jsem se neubráníl myšlence, jestli by nestálo za to rozsah takovéto práce na naší škole obecně trochu redukovat v neprospěch obecnosti a vytváření teoretického pseudosvěta.

Už o něm vím mnohé. Víím, že je to slušný, čestný člověk, má sportovního ducha, je to týmový hráč, je neúnavný a jsem si jistý, že je hnacím motorem a stmelovačem kolektivu. A dozajista je to i proto, že svou pracovitost a disciplínu, které si vypěstoval jako vrcholový sportovec, přenesl a přetavil naprosto plnohodnotně do nové etapy života.

- 1) Máte pocit, že vás DAMU dostatečně připravila na profesní kariéru? V čem ano, v čem ne? Co byste implementoval po zkušenosti z praxe do výuky?
- 2) Za nejpovedenější část a pro mě také nejzajímavější část vaší práce bylo porovnávání vaší kariéry herecké a kariéry sportovní. V čem shledáváte největší rozdíl ba dokonce protiklad v přístupu, když například na jevišti cítíte, že s vámi diváci nejdou a co je třeba udělat? A co dělat, když vám to nejde, cítíte, že to není ono při sportovním výkonu, ve vašem případě v boxerském zápase?

Petře, přeji Vám v profesním a soukromém životě jen to nejlepší.

Bylo mi ctí.

Ondřej Vetchý - oponent